

Ének: [Mindenkoron áldom az én Uramat \(254. dicséret\)](#)

„Én nem feledkezem meg rólad!” (Ézsaiás 49,15)

Istennek ez a kijelentése egy nehéz időszak végén szólítja meg a népet: fogság idején, idegen helyzetben, félelemben éltek hosszú időn keresztül. A prófétai szó érkezik: hamarosan letelnek a nyomorúság napjai, mert az Úr megszánta népét. Miközben a próféta meghirdeti mindezt, megszólalnak a kétkedő hangok is. Elhagyott az Isten, megfeledkezett rólam az én Uram! - panaszolja Izráel. Mély lelki megrázkódtatást tükröz ez a hang; kilátástalanságot. Mondhatjuk persze azt is, hogy nem csoda ez: van az a teher, amely ilyen mélységbe taszít. Van az a mélység, amelyben a lélek már nem lát reményt, összeroskad. Van úgy, hogy az Isten népe is úgy éli meg: elhagyott engem az Úr.

Ebből a mélységből szólít és hoz vissza az anyai szó. S bár Isten Igéjéről inkább atyai szóként szoktunk megemlékezni, most mégis hadd térjünk el a megszokottól. Azon túl, hogy ma az édesanyákat ünnepeljük, látnunk kell, hogy itt tényleg egyfajta anyai szó hangzik Isten szájából felénk is! Isten azt mondja, úgy ahogyan egy anya a gyermeke fülébe súgja: „Ha mások megfeledkeznének is, én nem feledkezem meg rólad!” Édesanyai szeretetet, végtelen szülői gondoskodást tükröz ez a mondat. Ez az, aminél többet, értékesebbet el sem tudnánk képzelni kapcsolataink terén. Most, az édesanyákat köszöntve, emlékezve azokra is, akik már nincsenek közöttünk, ennek mélysége jobban feltárul előttünk: az emberi kapcsolat, az emberi szeretet legmélyebb formája.

Erre mutat Isten szava ezen a helyen. Így mutatja be Isten az ő hozzánk való viszonyulását, mint az édesanya türelme, szeretete gyermeke iránt, aki a legnagyobb mélységben is ott van és kitart gyermeke mellett. Isten valami ilyen szülői szeretettel tekint ránk. Teljesen nem is tudjuk leírni, hiszen a mi legszebb emberi szavunk, a legteljesebb emberi szeretet sem tudja megközelíteni azt, amilyen valójában a mi Istenünk, de arra, amit tudunk, ahogy ő bemutatkozik előttünk, arra biztosan számíthatunk. Ha azt ígéri, hogy ő a mélységek között, a gyászban, betegségben, félelmeink között sem hagy el minket, akkor biztosak lehetünk abban, hogy a legsüggesztőbb helyzetben is ott áll majd mellettünk.

Az elmúlt egy év és azon belül a legutóbbi néhány hónap bizony sokaknak, sokunknak nagy megpróbáltatásokat hozott. Egyénileg és közösségben is érezzük, s hordozzuk ennek hatásait lelkünkben. A szabadítás reménysége azonban itt van velünk, mert Ő ma sem hagy el, nem feledkezik meg rólunk: senkiről, akinek szüksége van rá, aki segítségül hívja Őt, hanem könyörül, kegyelmet ad, szabadítása érkezik ma is, minden élethelyzetben. Ámen.

Hirdetések

1. Emlékezés:

Orosz Károly atyánkfia életének 81. évében elhunyt. Temetésére április 28-án került sor. Isten Igéje a Jn 6,37-40. versek alapján szól vigasztalásunkra.

Vranek Ottó atyánkfia 78. éves korában elhunyt. Temetésére április 30-án, pénteken került sor. A vigasztalás szava a 127. zsoltár alapján szól.

2. Halottunk van: Végh Miklósné, született Tóth Irma életének 92. évében hazatért teremő Urához. Temetéséről később intézkednek.

Isten vigasztaló kegyelmét kérjük a gyászolók életére!

3. Alkalmaink – Május első vasárnapján az édesanyákat köszöntjük. Most a gyülekezet közösségében is megemlékezünk hálás szívvel azokról, akik már nem lehetnek közöttünk, s megköszönve áldott szolgálatát azoknak, akik itt vannak közöttünk. Isten áldja meg az édesanyákat!

A mai napon a gyülekezet közösségében a tíz év közös gyülekezeti szolgálatról is megemlékezünk Isten iránti hálaadással. Az alkalmat szeretetvendégséggel folytatjuk.

Kedden 18 órakor újraindul a Bibliakör sorozata (Jeremiás 4).

Vasárnap 10 órakor istentiszteletet tartunk a járványügyi szabályok betartása mellett (kézfertőtlenítés, maszk, távolságtartás). Az istentiszteletet megelőzően a gyülekezeti házban imaközösségre hívunk.

4. A templom és gyülekezeti ház újbóli használatba vétele előtt a gyülekezet szolgáló közössége takarítás végzett. Köszönjük munkájukat!

5. Visszatekintés – egy újabb hónap telt el az esztendőből, mely során a járvány miatt gyülekezeti alkalmakon nem találkozhattunk, mégis szólt az üzenet más módokon. A nagyhét napjai után vasárnapról vasárnapra papíron, e-mailben, vagy épp a Facebook, esetleg a televízió, rádió segítségével. Élő szóban egyszer házasságkötés megáldása során, három alkalommal pedig temetőben. A hónap közepétől az alsó tagozatosok számára elindult a jelenléti hitoktatás, a felső tagozat maradt távoktatással.

Hálával és örömmel tudok beszámolni arról, hogy a kuldói temetőt érintő, februárban megkezdett munkák első üteme (tisztítás, bekerítés) a végéhez közeledik. A második ütem (parkosítás) tervezése az elmúlt hetekben történt meg. A napokban egy újabb pályázati lehetőséget kihasználva célozzuk meg a folytatást. Mindkét programban komoly áldozatot vállaltak presbitereink: köszönet és tisztelet illeti azt az elkötelezettséget, ami megmutatkozik ez ügyben!

Köszönjük az adományokat, amit e különleges helyzetben eljuttattak a gyülekezet tagjai! Perselybe: 51.500 Ft; Fenntartói: 197.500 Ft; Adományok: 139.000 Ft. Összesen 531 eFt bevételünk és 361 eFt kiadásunk volt! Dicsőség Istennek!

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!